

תת"ע 513/03/15 - מדינת ישראל נגד דוד קצבורג

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

02 יוני 2015

תת"ע 513-03-15 מדינת ישראל נ' דוד קצבורג

לפני כבוד השופט נאיל מהנא
המאשימה
נגד
הנאשם
מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד ניצן בלולו
דוד קצבורג

נוכחים:

ב"כ המאשימה

הנאשם

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

לנאשם שלפני נמסרה הודעת תשלום קנס בסך של 250 ₪ בגין עבירה של אי ציות לתמרור 302 המוצב בדרך בכיוון נסיעתו, בכך שלא עצר לפני קו העצירה, בניגוד לתקנה 22(א) ו-64(ד) לתקנות התעבורה.

במועד ההקראה כפר הנאשם במיוחס לו וביקש לקבוע את התיק להוכחות.

במועד ההוכחות העיד מטעם המאשימה השוטר אסעד יאמן אשר ערך את הדוח לנאשם והוגשה על ידו סקיצה המתארת את נסיבות ביצוע העבירה.

השוטר העיד בפני כי הנאשם הגיע מרח' ראשון לציון פנה ימינה לרח' מ"ג בירושלים ולא ציית לתמרור עצור, כאשר המשיך בנסיעה רצופה לכיוונו ולא עצר את רכבו לפני קו העצירה.

הנאשם לעומת זאת, טוען כי מהמקום שבו עמד השוטר לא ניתן להבחין בקו העצירה בצומת.

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, שמעתי את העדים והתרשמתי מהופעתם בפני, ולאחר שהזהרתי את עצמי כי מדובר

עמוד 1

בעדות יחידה במשפט פלילי, החלטתי להרשיע את הנאשם במיוחס לו בכתב האישום. גדר המחלוקת היא במקום עמידתו של השוטר והאם יכול היה להבחין ממקום עמידתו בצומת.

השוטר ציין כי שמר על קשר עין רציף מרגע העבירה ועד לעצירת הרכב, כך גם אמר בעדותו בפניי.

הנאשם טוען כי במקום שבו עצר בהוראת השוטר לא ניתן היה להבחין בצומת, ואולי טענתו בהקשר זה יכולה להיות נכונה, אולם אין מדובר במקום שבו עמד השוטר בעת שהנאשם נצפה מבצע את העבירה. השוטר ציין כי עמד ברח' מ"ג 29, ואילו הנאשם טוען כי נעצר בהוראת השוטר ליד בית מס' 30-32. השוני בין שני המקומות הוא הוא אשר גרם לנאשם לחשוב כי השוטר צפה בו מאותו מקום שבו נעצר ולא הבחין בקו העצירה.

מקובלת עלי עדותו של השוטר אשר טען כי מקום עמידתו היה בצד השמאלי של כיוון נסיעת הנאשם, כך שבמבט אלכסוני הוא יכול להבחין בצומת ולראות ביצוע העבירה.

כך למעשה אין ספק כי המאשימה הצליחה להוכיח את האשמה המיוחסת לנאשם מעבר לכל ספק ואני מרשיע את הנאשם במיוחס לו כתב האישום.

ניתנה והודעה היום ט"ו סיוון תשע"ה, 02/06/2015 במעמד הנוכחים.

נאיל מהנא, שופט

מזר דין

לנאשם נמסרה הודעת תשלום קנס ע"ס 250 ₪, בה יוחסה לו עבירה של אי ציות לתמרור 302 בניגוד לתקנה 22(א) ו-64(ד) לתקנות התעבורה.

לאחר ניהול הוכחות הורשע הנאשם בעבירה הנ"ל.

שעה שנאשם בוחר לנהל משפט הוכחות בעניינו אין בית המשפט כבול לסכום הנקוב בהודעת תשלום הקנס (ע"פ ירושלים) 2452/08 **פדרמן נ' מדינת ישראל**).

המחוקק איפשר לנאשם לשלם סכום קנס מינימלי ומופחת, מבלי להידרש להליכים משפטיים. אם נדרשו הליכים משפטיים והנאשם הורשע, לא יפחת הקנס שיוטל עליו מהסכום הנקוב בהודעת הקנס (סעיף 230 לחוק סדר הדין הפלילי).

בעניינו, לא ניתן להסתפק בסכום המינימלי הנ"ל, שכן לנאשם 33 הרשעות קודמות ביניהן עבירות דומות, ואף לאחרונה הורשע בעבירות של חציית קו הפרדה רצוף מ-2014, וחניה מפריעה לתנועה.

מ-2015.

לפיכך, אני דן את הנאשם לתשלום קנס בסך ₪ 750 אשר ישולם עד ולא יאוחר מיום 2.8.15.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום ט"ו סיוון תשע"ה, 02/06/2015 במעמד הנוכחים.

נאיל מהנא, שופט